

Distrikterne ere inddelte i Arbejds kredse, hvilke Veie, enten det er Landeveie eller Biveie, der skulle henhøre til hver Arbejds kreds — naturligvis efter Conference med Sogneraadet. Der ved vil den Ubillighed, som ellers meget let kan komme frem paa Grund af den uhyre Forskjel, der kan være mellem det Antal Veie, som de forskjellige Kredse have, kunne undværes, og saa kunde maaffte det sidste Stykke af § 9, som jeg slet ikke synes er heldigt, komme til at gaa ud. — Endelig staar der i Begyndelsen af § 9 en Bestemmelse, som man vistnok skal være lidt varsom med, nemlig at Snefastning skal først og fremmest foretages paa de Kredsen tillagte Landveiestrækninger. Som jeg sagde før, ere Landveiene vist ingenlunde af den Betydning nu som tidligere; da vi nu snart have Jernbaner overalt, er der vist mange smaa og hidtil upaaagtede Biveie, der efterhaanden faae meget stor Betydning for Færdselen, navnlig de Veie, der føre til Jernbanestationer, og disse ville vistnok paa mange Steder være langt vigtigere og mere befærdede end Landveiene. Jeg behøver blot at tænke paa Forholdene der, hvor jeg bor. Vi faae nu anlagt en Jernbane paa Falster, og der gaar en Landvei fra Gaabense til Nykjøbing, som vistnok vil blive saare lidet befærdet, naar Jernbanen bliver færdig, hvortilmod Biveie, hvor paa Sogneboerne føre til Jernbanestationerne, ville faae mere Betydning. Det er ogsaa et Forhold, som tidligere har været paaagtet af Indenrigsministeriet, nemlig i Circulære af 30te September 1862, hvori Ministeriet henleder Amtsrådernes Opmærksomhed paa disse — jeg vil kalde dem — Stationsveie. Der har tidligere — ialfald i Praxis, og det har ogsaa været hjemlet ved adskillige ministerielle Skrivelser — været en Bemyndigelse for Sogneraadene eller en Slags Ret for de paaagjældende Beboere til i Rødstilfælde, s. Gr. naar der skal hentes Jordemøder eller Doktor, at faae ogsaa private Veie fastede. En saadan Fremgangsmaade er vist affaaeren ved dette Lovforslag. Jeg bemærker dette kun til

senere Grundring, men jeg finder dog saameget større Grund til at gjøre denne Bemærkning, som jo efter § 8 adskillige offentlige Veie kunne undtages fra Snefastning, hvorved de Menneker, der skulle benytte dem, jo tidt ville kunne sættes i stor Forlegenhed. — I § 11 findes den Bestemmelse, at i Reglen en Trediedel og aldrig over to Trediedele af det Mandskab, der kan raades over i en Arbejds kreds, maa tilsiges til Snefastning paa samme Dag. Dette er rigtignok en Bestemmelse, som jeg efter den Erfaring, jeg har, finder for lempelig. Hovedsagen ved Snefastning er at faae saa meget Mandskab ud og saa meget Arbejde udført som muligt, men kun at tilstige en Trediedel, vil vistnok under almindelige Forhold være aldeles utilstrækkeligt, saa at jeg skal henstille, at man udvider denne Bestemmelse noget. Jeg mener ingenlunde, at man skal tage Rub og Stub, Alt, hvad man kan faa, sjøndt Jolk undertiden ere ligesaa godt tjente dermed, thi jo før Sneen kastes op, desto bedre; men en Trediedel som den normale Størrelse, tror jeg er for lidt. — Det er rede Medlem, der talte først, gjorde en Bemærkning med Hensyn til Lovforslagets § 13. Jeg skal ikke gaa videre ind derpaa, men blot meddele den Oplysning, at, om jeg ikke tager meget fejl, er den ordret skreven ud af Reglementet af 1799. — I Lovforslagets § 19 handles der om Tilsynet med Snefastning, i hvilken Henseende der bestemmes, at Sognefogderne skulle føre Tilsyn med selve Arbejdet, Politimesteren føre Tilsyn med Arbejds listerne og med Sognefogderne, og Amtmændene føre Overtilsynet. Dette Tilsyn med Arbejdet udførelse er jo en meget vigtig Sag, men det tror jeg nok i det Hele vil rette sig i de praktiske Forhold. Derimod er der en Bestemmelse, som siger, at Politimesteren skal forvisse sig om, at de i § 4 omtalte Arbejds lister føres ordentlig, og affattes i rette Tid, i hvilket Diemed der inden hvert Aars Afd. December fra Sogneraadet bliver at tilstille dem Gjenparter af samme